

אשר ובענין יפה בפרוש שכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש כשר ואמרי צדק גמור
בעזרת
השם יתברך

טועמיה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

תשפ"ז

ראש השנה

גליון ת"צ

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלי היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה כפי צרכיו
(השם יתברך) (היי טהור"י שני)

טוֹעֲמִיָּה

אתם נצבים היום

פרשת השבוע - נצבים

הֵן הַמַּצִּיבִין וּמַקְיִמִין אֶתְכֶם

מִי שֶׁמִּשְׁכִּיל עַל דְּרָכָיו, יָכוֹל לִרְאוֹת שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם
עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם בְּחִינַת חֲשֹׁךְ וְאוֹר עֶרֶב וּבֹקֶר, וְכֵן
בְּכָל יְמֵי חַיָּיו יֵשׁ בְּחִינַת חֲשֹׁךְ וְאוֹר עֶרֶב וּבֹקֶר, וְכִמוֹ
שֶׁפֶרֶשׁ רֶשֶׁ"י עַל פָּסוּק אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם, כִּיּוֹם שֶׁהוּא
מֵאֲפִיל וּמֵאִיר כֹּךְ עֲתִיד לְהֵאֲפִיל לָכֶם וּלְהֵאִיר לָכֶם. וְכָל
הַתּוֹכָחוֹת וְכו', הֵן הֵן הַמַּצִּיבִין אֶתְכֶם וּמַקְיִמִין אֶתְכֶם.

וְכָל זֶה הוּא בְּכָל־לַיּוֹת יִשְׂרָאֵל. וּבְכָל־לַיּוֹת זְמַן כָּל הָעוֹלָם.
וּבְכָל־לַיּוֹת הַזְּמַן שֶׁל כָּל אָדָם וְאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וּבְפֶרֶט־לַיּוֹת
בְּכָל אָדָם וְאָדָם בְּכָל יוֹם, כִּי כָּבֵד עֹבֵר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
חֲשֹׁךְ וְאוֹר חֲשֹׁךְ וְאוֹר הִרְבֵּה פְּעָמִים, כִּי כָּבֵד הָיִינוּ בְּגִלּוֹת
מִצָּרִים וְהוֹצִיאָנוּ מִשָּׁם. וְעֹבֵר עָלֵינוּ מֶה שֶׁעֹבֵר בְּיָמֵי
הַשּׁוֹפְטִים. וְאַחֵר כֹּךְ נִבְנָה הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁהוּא עֶקֶר הָאוֹר
שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְאַחֵר כֹּךְ נִחָרַב בְּעוֹנוֹתֵינוּ. וְאִזּוֹ נִחֲשֹׁךְ הָעוֹלָם.
וְאַחֵר כֹּךְ חֲזַר וְנִבְנָה וְנִחָרַב וְכו'.

וְכֵן כָּל מֶה שֶׁעֹבֵר עַד הַנָּה. וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. וְגַם
בְּתוֹךְ עֲצָם הַחֲשֹׁךְ אַחֵר הַחֲרָבָן בְּעִבְדוּתָנוּ לֹא עֲזָבָנוּ
אֱלֹקֵינוּ וַיֵּט עָלֵינוּ חֶסֶד עַל יְדֵי הַצַּדִּיקִי אֲמֵת שֶׁבְּכָל דּוֹר
שֶׁהֵם מְאִירִים לָנוּ.

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה' יד

טוֹעֲמִיָה

ואנכי הסתר אסתיר פני

ברשת השבוע - וילך

בְּהִסְתָּרָה שְׁבִתוֹךָ הִהְסְתָּרָה

יש שני הסתרות. וכשהשם יתברך נסתר בהסתרה אחת, גם כן קשה מאד למצאו. אך אף על פי כן, כשהוא נסתר בהסתרה אחת, אפשר ליגע ולחתר עד שימצא אותו יתברך, מאחר שידע שהשם יתברך נסתר ממנו. אבל כשהשם יתברך נסתר בהסתרה תוך הסתרה, דהינו שההסתרה בעצמה נסתרת ממנו, דהינו שאינו יודע כלל שהשם יתברך נסתר ממנו אזי אי אפשר כלל למצא אותו, מאחר שאינו יודע כלל מהשם יתברך. וזה בחינת ואנכי הסתר אסתיר, דהינו שאסתיר ההסתרה, שלא ידעו כלל שהשם יתברך נסתר. ואזי בודאי אינו יכול למצא אותו יתברך, מאחר שאינו יודע כלל שצריך לבקש אותו יתברך, כי אינו יודע כלל שהשם יתברך נסתר ממנו, כי ההסתרה בעצמה נסתרת כנ"ל:

אבל באמת אפלו בכל ההסתרות, ואפלו בההסתרה שבתוך הסתרה, בודאי גם שם מלבש השם יתברך.

ליקוטי מוהר"ן נ"ו

אפלו בתכלית ההסתרה בחינת ואנכי הסתר אסתיר וכו', אפלו אם ישראל רחוקים מאד מהשם יתברך בתכלית ההסתרה, אף על פי כן הם קרובים אליו יתברך, כי עדין נמצאים בהם אפלו בהפחותים נקדות טובות.

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר א' ח

גם עתה בתקף אריכות מרידות גלותנו התגברה ההסתרה שבתוך הסתרה מאד מאד ונתקיים בעוונותינו הרבים ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא וכו', אף על פי כן מי שחפץ באמת להתקרב לה' יתברך ולתורתו הקדושה הוא רואה גם עתה בכל פעם הארת פני ה' וחסדיו ונפלאותיו הנוראות בתוך עצם ההסתרות הרבות מאד.

ליקוטי הלכות גביית חוב מהיתומים ה' ד

ימי הסליחות

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

סליחות בכונה גדולה

אמר: אצלי העקר הוא ראש השנה, ותכף כשחולף ועובר ראש השנה, אני משה אֲזַנִּי וְשׁוֹמֵעַ אִם מִכֵּין בַּכֶּתֶל לְעוֹרֵר לְסִלִּיחוֹת לַשָּׁנָה הַבָּאָה. כִּי אֵין שׁוֹם זְמַן כָּלָל, כִּי כָּל הַשָּׁנָה חוֹלֵף וְעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵין:

שיחות הר"ן רמז

ועל כן מתחילין לקום לסליחות תכף אחר שבת. וכמו שאומרים: בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קְדַמְנוּהָ תַּחֲלָה. כִּי עָקֵר הַמִּשְׁכָּת הֶרְחַמִּים וַחֲסָדִים חֲדָשִׁים לְזִכּוֹת לְסִלִּיחָהּ הוּא עַל יְדֵי שַׁבָּת שֶׁהוּא מִתְּנָה טוֹבָה.

ליקוטי הלכות מתנה ה'

וְנִסֵּעַ אֲזַר רַבִּי לִפְּא לְרַבְּנוּ זְצוּק"ל עַל שַׁבַּת סִלִּיחוֹת, וְכַשְׁחֹזֵר רַבִּי לִיפְּא מְרַבְּנוּ זְצוּק"ל לְבֵיתוֹ, עָמַד תַּחַת הָרָפֵעַ וְאָמַר סִלִּיחוֹת וְעֲנֵנוּ בְּכֹנֶה גְדוֹלָה וּבִקּוֹל חֲזָק, וַיִּישַׁר מְאֹד אֲמִירָתוֹ אֶת הַסִּלִּיחוֹת בְּעֵינֵי מוֹהֲרֵנָּה וְרַבִּי נִפְתָּלִי זְצוּק"ל, כִּי הוּא הָיָה כְּבֹר קֶצֶת חֲסִיד יֵשֵׁן, וְאָף עַל פִּי כֵּן גִּתְחַמֵּם וְנִתְחַדֵּשׁ, אִם כֵּן זֶהוּ חֲדוּשׁ, עַל כֵּן נִתְעוֹרְרוּ גַם הֵם, וְהִלְכוּ רַבִּי נָתָן וְרַבִּי נִפְתָּלִי לְשׁוּק לְשֹׁכֵר עֲגֻלָּה שֶׁתְּסִיעֵם לְבִרְסָלָב.

אבניה ברזל

מוֹהֲרֵנָּה אָמַר: מַה שֶּׁנִּהְגוּ יִשְׂרָאֵל לֹאמַר סִלִּיחוֹת בְּאַשְׁמוּרַת הַבֶּקֶר הוּא כְּדֵי שְׂתִתְפַּלְּלוּ אַחֲרַי כֹּה בְּנִיתִיקִין, כָּל כֹּהַ חֲשׂוּבָה תִּפְלַת הַנִּיתִיקִין.

שיש"ק ב' תקטו

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ מְלֵא רַחֲמִים, וְתֵן לִי יָמִים נִזְרָאִים טוֹבִים קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים בְּאַמֶּת זִכְנִי לְהִתְקַדֵּשׁ מֵעַתָּה בִּפְרָט בְּאֵלּוּ הַיָּמִים הַנִּזְרָאִים הַקְּדוּשִׁים הַנִּשְׁגָּבִים מְאֹד זִכְנִי לְשִׁפּוֹךְ אֶת לְבִי כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵי ה' תָּמִיד, בִּפְרָט בְּרַבּוֹי הַסִּלִּיחוֹת וְהַתְּפִלוֹת שֶׁמְרַבִּים בְּאֵלּוּ הַיָּמִים הַנִּזְרָאִים הַמְרַעֲיָדִים וְהַמְרַעֲשִׁים מְאֹד מִי לֹא יִירָא מִי לֹא יִפְחַד בְּיָמִים כֵּאלּוּ הַמְּלָאִים פֶּחַד וְאִימָה וְיִרְאָה, חֵיל וְרַעְדָּה וְחִלְחָלָה מִפְּנֵיָּהּ מִי לֹא נִפְקֵד בְּיָמִים הָהֵם כִּי הֵם נִזְרָאִים וְאִימִים מְאֹד מְאֹד.

ליקוטי תפילות ח"ב נז

עמוד זה נדבתי החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לכל טוב ושנה טובה ומבורכת

נסיעה לצדיק

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

בְּשִׁנוּסַע לְהַצְדִּיק

הוּא מִשְׁלִיךְ מֵעַלָּיו מִשְׂאוֹי גְדוּלָּה,
כִּי מֵאַחֵר שְׁנוּסַע, בָּבָר יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה.

שיחות הר"ן לז

עקר כל הדברים הן התחלה. כי כל התחלות קשות מחמת שיוצא מהפך אל הפך וכו' כנ"ל. ועל כן בכל פעם ופעם שנוסע להצדיק, צריך שיראה שיבוא בכל פעם מחדש. לא כמו שכבר היה אצל הצדיק, ועכשיו הוא בא פעם שנית, רק כמו שלא היה מעולם אצל הצדיק, ויהיה אצלו כמו שבא עכשיו מחדש פעם ראשון. כי עקר הוא ההתחלה.

ליקוטי מוהר"ן סב

וזה שאנו רואין, כשאדם נוסע להצדיק, כל מה שמתקרב למקום הצדיק יותר, יש לו חשק יותר, מחמת שמתקרב יותר להפך המושך.

ליקוטי מוהר"ן ע

ואמר רבנו ז"ל, שכל מי שיש לו יגיעות וטרחות יותר בתחלת ההתקרבות להשם יתברך, דהיינו שיש לו מניעות רבות וגדולות, כגון מאביו ואשתו וחונתו או משאר בני אדם שמונעים ומעכבים אותו מאד ומניעות מחמת ממון ושאר מניעות ועכובים ובלבולים, שמשתטחים לפניו ומונעים אותו מאד, והוא צריך להתנגע ולטרח מאד לשברם, כל אלו היגיעות והטרחות שיש לו בתחלת ההתקרבות, הם טובה גדולה להאדם, כי על ידי זה זוכה אחר כך לקבל הרבה קדשה וטהרה, כי על ידי היגיעות שבתחלה נעשה הכלי וכל מה שיש לו יותר יגיעות וטרחות וכו' יש לו כלי גדול ביותר לקבל אחר כך בתוכו שפע קדשה וטהרה להתקרב להשם יתברך.

ליקוטי מוהר"ן קפה

עמוד זה נדבת החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לכל טוב ושנה טובה ומבורכת

טוֹעֲמִיָה

ימי ירח האיתנים הק'

ענינא דיומא

הַכֹּל בְּהִתְקַשְׁרוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל

אֲנִי מֵיַעֲצָכֶם בַּעֲצָתִי הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נִלְקָחָה מֵעֲצַת צַדִּיקִים, אֲשֶׁר לֹא נִחְלָקָה עֲצָתָם לְשֹׁתִים, רַק עֲצָתָם שְׁלָמָה, וְנִפְקֶת מִחֲכָמָה עֵילָאָה, מִשְׁכָּל הַכּוֹלָל, שֶׁתַּעֲסִקוּ בָּאלוֹ הַיָּמִים וּבְכָל הַיָּמִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ, לְהֶאֱמִין בְּכֹל בְּאַמוּנָה, וּתְעִינּוּ מְאֹד בְּהִסְפָּר יְמֵי מוֹהֲרָנ"ת, וְשֵׁם תִּרְאוּ אֵיךְ זָכָה אֶחָד עַל יְדֵי אַמוּנָה וְתַמְימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְהַרְגִּישׁ גְּדֻלַּת רַבְּנוּ ז"ל, וּגְדֻלַּת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה זָכָה לְשֹׂאֵב מֵעֵינֵי הַיְשׁוּעָה וּמֵעֵינֵי הַחֲכָמָה, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה הוּא יָכוֹל לְטַהֵר אוֹתָנוּ מִבְּגָדִים צוּאִים, וּלְהַצִּיל אוֹתָנוּ אֲפִילוֹ מֵעֲשָׂנִים סְרוּחִים, רַק אָנוּ צָרִיכִין לְהִטּוֹת שְׂכַמְנוּ כְּשׁוֹר לְעַל, וּלְקַשֵּׁר עֲצָמָנוּ בְּכָל תְּנוּעוֹתֵינוּ לְרַבְּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ, בְּכָל עוֹבָדָא וְעוֹבָדָא.

וּבִפְרָט בָּאלוֹ הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים וְהַקְּדוֹשִׁים, בְּסִלִּיחוֹת, וּבִתְפִּלוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִתְקִיעוֹת שׁוֹפָר, וּבִבְאֻכִּילַת עֶרֶב יוֹם כְּפוּר, וּבִבְחֻמְשָׁה עֲנוּיִים, וּבִבְחֻמְשַׁת תְּפִלוֹת בְּיוֹם כְּפוּר, וּבִישִׁיבַת סִכָּה, וּבִנְטִילַת אַרְבָּעָה מִיָּנִים, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם הַכֹּל יִהְיֶה בְּהִתְקַשְׁרוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ, וּבִכְחַת הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִין אָנוּ לְהִתְמִיד מְאֹד בָּאלוֹ הַיָּמִים בְּתַפְּלָה וּתְחִנוּנִים וְהִתְבּוּדוֹת הַרְבֵּה, כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל עָקַר עֶסְקָיו הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכִפִּי שְׁנֵהִיָּה אָנוּ מְקַשְּׂרִים בְּנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה שְׁלָנוּ, כֵּן נִהְיָה וְכו' בְּצֵל שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר עַל יָדָם יְכוּלִין לַפְּעַל שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וְשְׁפַע בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הֵם כְּלוּלִים מִכָּל טוֹב בְּנֵי חַיִּי וּמִזּוּנָא סְלִיחָה מְחִילָה כְּפָרָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף ע"י תּוֹרָה וּתְפִלָּה שְׂמִיחָה אַמוּנָה בְּטַחֲוֹן אֱמֶת וְעֲנוּה לֹא תַחֲסֹר כָּל בְּה.

נתיב צדיק קו

עמוד זה נדבתי החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

נסיעה לצדיק

טועמיה

ענינא דיומא

נוסעים וחוזרים ואינם יודעים על מה נוסעים

פַּעַם אַחַת דִּבֶּר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּה עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
וְאָמַר לָהֶם, הֲלֹא כָּל הַנַּחַת רוּחַ וְהַתְּעִנוּג שְׁלִי
הוּא רַק כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֵיזָה דְּבָרִי יִהְדוּת וְעֲבוּדַת
ה' בְּאַחַד מֵאֲנָשֵׁי, הֲלֹא הִפְקַרְתִּי אֶת עַצְמִי וְאִשְׁתִּי
וּבְנֵי הַיְּקָרִים, וְרַק בְּשִׁבִּיל זֶה.

הֵאֵם לֹא הָיִיתִי יָכוֹל לִהְיוֹת מְפָרָסָם וּמִנְהִיג שְׁקוֹרִין
גּוֹטְעֵר יוֹד, כְּמוֹ כָּל הַמִּנְהִיגִים שְׁנוֹסְעִים הַחֲסִידִים
אֵלֵיהֶם, וְאֵינָם יוֹדְעִים עַל מָה נּוֹסְעִים, וְחוֹזְרִים
וְשׁוֹבִים וּבָאִים וְאֵינָם יוֹדְעִים מָה בָּאִים. אֲבָל אֲנִי
לֹא רָצִיתִי בְּכָל זֶה, רַק לְקַחְתִּי עַצְמִי לְעֶסֶק בְּזֶה
לְהַחֲזִיר אֶתְכֶם לְמוֹטָב. הֲלֹא כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֵיזָה
עֲבוּדַת ה' בְּעָנִי שְׂבַעַנִּים שֶׁהוֹלֵךְ בְּכוֹבֵעַ קְרוֹעַ
וּמִלְבוּשִׁים קְרוֹעִים וּמִנְעָלִים קְרוֹעִים הוּא יָקָר אֶצְלִי
וְכוֹ, בְּקִשְׁתִּי מְאֹד מִכֶּם הָיוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים כִּי זֶה כָּל
יִשְׁעִי וְכָל חִפְצִי:

חיי מוהר"ן שלה

עמוד זה נדבת החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

ציון רבינו הקדוש

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

רק להיות על ציון הקדוש הרבה פעמים

הָיָה בְּדַעְתִּי לְבָלִי לְהִתְמַהֵּמָה עוֹד פֹּה הָרֵבָה רַק לְהִתְעַבֵּב
עַל שַׁבָּת זֶה כָּאֵן וְעַל שַׁבָּת הַבָּא שְׁהוּא פְּרִשְׁתָּ בֹא
לְמַעַד וְעַדִּיבִקֵּעַ, וְאַחֲרֵי כֵךְ לְנִסֵּעַ עַל שַׁבָּת לְטִירָה אֲוִיָּצֵעַ,
וּמִשָּׁם לְאוּמָאן. וְשָׁם אֵינִי יוֹדֵעַ כִּמָּה אֶתְמַהֵּמָה. כִּי כָל
מִגְמָתִי וְכָל תְּשׁוּקָתִי וְתִקְוָתִי הוּא רַק לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן
הַקָּדוֹשׁ הָרֵבָה פְּעָמִים, אוֹלִי אֶזְכֶּה לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחָתִי
לְשִׁפְךָ לְבִי בַּמִּים נוֹכַח פָּנֵי ה' עֲבוּרִי וְעֲבוּר יוֹצְאֵי חֻלְצִי.

עלים לתרופה ד' וארא תר"ג

וְעַלִּיךְ אַחִי נַפְשִׁי וּלְבָבִי הַמְצֹוה הַזֹּאת וְעַל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַנָּלוּיִם אֵלֶיךָ שֶׁתִּלְכוּ עַל צִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְתִסְפְּרוּ
בְּפִיכֶם לְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ כָּל זֶה כַּאֲשֶׁר בְּלִבְכֶּם,
וְתִבְקְשׁוּ וְתִתְחַנְּנוּ לָהּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיחֲמַל עַל עֲנִיּוֹתֵנוּ
וְשִׁפְלוּתֵנוּ, וְיִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ לְגַמֵּר עֲסָקֵינוּ מִהֶרָה כִּי אֵין לָנוּ עַל
מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, בְּכֹחַ וְזִכּוֹת אֲדוֹנֵנוּ
מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ אֹרֵךְ הַיּוֹמִים וְזִכְרוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

עלים לתרופה ב' וישב תקפ"ז

עמוד זה נתרם

לזכות ישראל אבא בן חנה שרה ומשפ' הי"ו

ציון רבינו הקדוש

מועצת

ענינא דיומא

מורא רבך

וְהִיִּיתִי בְּעֶרְבִי רֹאשׁ חֹדֶשׁ עַל צִיּוֹנִי הַקָּדוֹשׁ וְאִזְ הָיָה
שֵׁם יְדִידִינוּ הָרַב רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף גִּרְוֹ יֹאִיר שְׁנָתָן סֶדֶר רַב
בְּשָׁנָת תַּקע"ט עַל הַדְּפוּס, וְחִפְצִיתִי לְדַבֵּר עִמּוֹ הָרַבָּה
מִעֲנִין הַדְּפוּס שְׁצָרִיכִין לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַעֲמִידוֹ,
וְרָצִיתִי לְפָרֵשׁ לְפָנָיו כָּל לִבִּי.

וְהִנֵּה בָּעֵת שֶׁהֵיִיתִי עִמּוֹ יַחַד
עַל צִיּוֹנִי הַקָּדוֹשׁ, שֵׁם בּוֹדֵאִי
הָיָה בְּלִתִּי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר עִמּוֹ

וְאַחֲרֵי כֵן רָאִיתִי אוֹתוֹ בַּשּׁוּק וְהֵינּוּ שְׁנֵינוּ טְרוּדִים, וְאִמְרָתִי לוֹ
שֶׁאֲנִי צָרִיכִין לְדַבֵּר יַחַד, וְהַשִּׁיב בְּדֶרֶךְ צָחוּק, וְכִי אֵיךְ יַעֲלֶה
עַל הַדַּעַת שְׁלֹא נִתְּוַעַד יַחַד לְדַבֵּר, וְלִסּוֹף גְּזֵדִמָּן מֵאֵת הַשֵּׁם שֶׁהָיָה
טְרוּד מְאֹד, וְהַבֵּעַל עֲגָלָה וְהָאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ עִמּוֹ נִחְפְּזוּ מְאֹד, עַד
שֶׁהָיָה מִכָּרַח לְנִסְעַ בְּחִפְזוֹ, וְלֹא נִתְּוַעַד עִמּוֹ, וְהָיָה לִי צֶעַר גָּדוֹל
מְזֶה מְאֹד מְאֹד, וּבַיּוֹם שֶׁאֲחַרְיוֹ חֲזַרְתִּי וְהִלַּכְתִּי עַל צִיּוֹנִי הַקָּדוֹשׁ,
וּסְפַרְתִּי אֶת לִבִּי קֶצֶת לְפָנָיו:

ימי מוהרנ"ת ח"ב יד

עמוד זה נתרם לזכות הרה"ח
ר' נתן יעקב בן יענטא פראדל ומשפ' הי"ו

ציון רבינו הקדוש

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

יְהִיָּה מְרַצָּה גַם לְהַתְגַּלְגֵּל!

וְהִנֵּה יְדִידִי אֲהוּבִי מִפְתִּילִי מִכְתָּבוֹ אֲנִי מִבֵּין שְׁגָם לְנִסְעַע עַל צִיּוֹן אֲדָמוֹ"ר ז"ל בְּשָׁנָה הַזֹּאת יֵשׁ לוֹ מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת, אֲדָּ בָאתִי לְעוֹרְרָהּ שְׂאֵף עַל פִּי בֶן יִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְנִיעוֹת וְיָבֹא עִתָּהּ עַל כָּל פָּנִים לְהַשְׁתַּטַּח עַל צִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל אֲדָמוֹ"ר זְצוּק"ל שְׂאִין דָּבָר גָּדוֹל מְזִיד.

הֲלֹא יָדוּעַ גַּם לָכֶם מָה שְׂאֵמֵר מוֹרְנוּ מוֹהֲרֵנִ"ת זְצוּק"ל בְּעֵת שְׂדִבֵּר מִמָּה שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל מִעֲנִין הַתְּגַלְגּוּל, שְׂבָאִם יֹאמֵר הָאָדָם עֶקֶט מִיט מִיר דָּא יוֹעִיל לוֹ שְׂלֹא יִתְגַּלְגֵּל עוֹד לְהִיּוֹת בְּסַפְּנָה עֲצוּמָה בְּזֶה הָעוֹלָם, (כְּמוֹבָא בְּחַיִּי מוֹהֲרֵנִ"ת: אִם יִתְעַקֵּשׁ וְיִטְעֵן עֲשׂוֹ עָמִי מָה שְׂתַּרְצוּ כָּאֵן וְעֲשׂוֹ עָמִי הַגָּמֵר וְהַסּוֹף כָּאֵן כְּרַצוֹנְכֶם, רַק אַל אֲחִיזוֹר עוֹד לְהַתְגַּלְגֵּל חֵם וְשָׁלוֹם, בּוֹדְאִי יָכוֹל לַפְעֵל זֹאת).

וְאֵף עַל פִּי בֶן סֵיִם מוֹרְנוּ מוֹהֲרֵנִ"ת זְצ"ל שְׂבָאִם הָיָה יוֹדֵעַ שְׂכַשְׁתִּתְגַּלְגֵּל יִזְכֶּה גַם בֶּן לְהַשְׁתַּטַּח עַל צִיּוֹן אֲדָמוֹ"ר הַקָּדוֹשׁ ז"ל – הָיָה מְרַצָּה גַם לְהַתְגַּלְגֵּל, וְכִי שֵׁישׁ לוֹ מִחַ בְּקִדְקָדוֹ, כְּשֵׁיִעֲמִיק בְּדַבּוּר תְּהִיָּה, יָבִין מְעַט גְּדֻלַּת הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹשׁ שְׁלוֹ, וְדִי לַמְבִּין.

מכתב ר' אלטער טעפליקער ז"ל – שארית ישראל לב

עמוד זה נתרם

לזכות ישראל אבא בן חנה שרה ומשפ' הי"ו

הקבוצה הקדושה

טוֹעֲמִיָּה

עניינא דיומא

כמה גדול ערכה

אמר מוהרנ"ת ז"ל: היכן שמתקבצים עשרה מאנשי שלומנו ראוי לסע את כל קצוי העולם לתחב את ראשו ביניהם, ודבר אז לענין ראש השנה, כשנאספין כל הקבוצה הקדושה, כמה גדול ערכה.

כוכבי אור

וכן שרואין בחוש, למשל כשיש תשעה אנשים אפלו אם כלם צדיקים גדולים אף על פי כן אין יכולין לומר דבר שבקדשה ברכו או קדיש וקדשה. וכשבא אצלם אדם אחד אפלו פחות שבפחותים מן השוק מצרפין אותו למנין עשרה ונגמר על ידו אמירת הדבר שבקדשה. אף על פי שתכף ומיד חלף חלף לו וחסר אל השוק, אף על פי כן כמה שעשועים גרם להשם יתברך כי כל הקדשה נגמר על ידו. וכן אפלו אם היו שם כמה מנינים בלעדו אף על פי כן כל מה שנתוסף אליהם עוד נפש אחת מישראל נתוסף קדשתו וכבודו יתברך יותר ויותר כי ברב עם הדרת מלך. אדרבא, כל מה שנתוסף נפש אחת אל קבוצה גדולה דקדשה נעשה על ידי זה תקונים נפלאים ונוראים ביותר.

ליקוטי הלכות תפילת ערבית ד' לד

כבר מבאר מדברי חז"ל שאפלו אם יתאספו תשעה צדיקים נוראים אסור לומר קדיש וקדשה, וכשנצטרך להם אפלו פחות שבפחותים, נגמר בזה מה שנגמר, וכן אפלו כשכל העשרה אנשים שפלים ופחותים, אף על פי כן על ידי התועדותם יחד נתהווה בזה קדשת שמו יתברך בקדשה או קדיש וכו', מה שאי אפשר לעשות אפלו על ידי תשעה צדיקים, וכתבתי זאת כי זה נצרך גם לענין הצרופין מן הקבוצה של ראש השנה המכרחים לאדמו"ר ז"ל ודי לחכימא.

כוכבי אור

עמוד זה נתרם

לזכות ישראל אבא בן חנה שרה ומשפ' הי"ו

סעודת ראש השנה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

מַטְבִּילִין הַמוֹצִיא בְּדָבָשׁ

בְּאַמַּת צָרִיךְ הָאָדָם לְמַעַט בְּתַאֲוֹת הַטֶּבַע. וְכִמּוֹ שֶׁכָּתַב בַּחֲרוּזִים שְׁלוֹ זְכְרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, נֹאכֵל לִבְדַּל לְקִיּוֹם גּוֹפְנוֹ וְנִמְעֵט תַּאֲוֹת טִבְעָנוֹ. וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב בַּמִּשְׁנָה בַּמ"ח דְּבָרִים שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם בְּמַעוֹט תַּעֲנוּג. **כִּי הַצִּדִּיקִים הַגְּמוּרִים מְשַׁבְּרִים תַּאֲוֹת אֲכִילָה לַגְּמָרִי, וּבִפְרָט גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצִּדִּיקִים שֶׁשֶּׁבְּרוּ תַּאֲוֹת אֲכִילָה בְּתַכְלִית עַד שֶׁזָּכוּ שֶׁלֹּא נִהְיוּ מְאֲכִילָתָם אֲפֹלוּ כָחוּט הַשְּׁעָרָה, רַק זָכוּ לְבַחֲיִנַת צִדִּיק אֲכִל לְשִׁבְעַ נִפְשׁוֹ בַּחֲיִנַת וְהַשְּׁבִיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשָׁף וְכו'.** אֲשֶׁרִי לָהֶם, **וְעַל כֵּן בְּאַמַּת זָכוּ לַחֲיּוֹת חַיִּים טוֹבִים עַל יְדֵי אֲכִילָתָם לֶחֶם וּמִים**, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת בְּהַמְעָשָׂה שֶׁל הַיּוֹם שְׁנֵי בַעֲנָן הַחֲרָשׁ שֶׁהָיָה חַי חַיִּים טוֹבִים עַל יְדֵי שֶׁהָיָה אוֹכֵל לֶחֶם וּמִים וְכו'.

אֲבָל גַּם שְׂאֵרֵי הַכָּשָׁרִים הָרוּצִים לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה צָרִיכִים עַל כָּל פְּנִים לַהֲרַגִּיל עֲצָמָם לָלֶכֶת בְּעֻקְבוֹתָם, **וְעַל כָּל פְּנִים צָרִיכִים לְמַעַט בְּאַכִּילַת הַפְּרוֹת, וּשְׂאֵר מְאֲכָלִים, וְעַקֵּר מְאֲכָלוֹ יִהְיֶה פֶת בְּמִלַּח שֶׁהִיא דִּרְכָּה שֶׁל תּוֹרָה**, כִּי בְּאַמַּת יְכוּלִין לַהֲרַגִּישׁ בְּהִלָּחֶם טַעַם כָּל הַמְּאֲכָלִים שֶׁכְּלוּלִים בּוֹ וְכו', וְכִמּוֹ שֶׁמּוֹבֵן בְּהַמְעָשָׂה שֶׁל הַחֶכֶם וְהַתָּם. שֶׁעַל כָּל מְאֲכָל שֶׁרָצָה לֶאֱכֹל צִוָּה לְהֵבִיא לוֹ חֲתִיכַת לֶחֶם וּשְׂבִיחַ מְאֹד הַמְּאֲכָל הַהוּא כָּאֵלוֹ אוֹכְלוֹ מִמֶּשׁ.

וְעַל כֵּן בְּשַׁעַת בְּרַכַּת הַמוֹצִיא צָרִיכִים לְטַבֵּל פְּרוּסַת הַמוֹצִיא בְּמִלַּח וְכו', אֲבָל **בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מַטְבִּילִין פְּרוּסַת הַמוֹצִיא בְּדָבָשׁ. לְרִמּוֹז שֶׁאֲנוּ מִתְקַנְּנִין עֵתָה חֲטָא אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁהָיָה בַּיּוֹם זֶה שֶׁעָקַר חֲטָאוֹ הָיָה בְּאַכִּילָה שֶׁאֲכָל מֵעֵץ הַדַּעַת. וְכֵן חֲטָאֵי כָל בְּנֵי אָדָם שֶׁצָּרִיכִין לְתַקֵּן עֵתָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכו', וְאֲנוּ מִרְמְזִים שֶׁבִּכְחַד הַצִּדִּיקִים אֲנוּ מִתְקַנְּנִים כָּל הַחֲטָאִים וְזוֹכִין לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַד שֶׁזּוֹכִין לְהִמָּתִיק וּלְתַקֵּן תִּקְוַת הַגְּבוּרוֹת שֶׁהֵם בַּחֲיִנַת דָּבָשׁ כַּמּוּבָא בַּפְּגוּנוֹת עַד שֶׁהַדָּבָשׁ הוּא בְּבַחֲיִנַת הַמֶּן שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדָבָשׁ. שֶׁהָיָה בּוֹ כָּל מִתִּיקוֹת הַטַּעֲמִים, כִּי כָּלֵל כָּל הַמִּתִּיקוֹת שֶׁבְּכָל הַפְּרוֹת וְהַמְּאֲכָלִים הוּא בַּחֲיִנַת דָּבָשׁ כַּנ"ל. וְאֲנוּ אוֹכְלִין פְּרוּסַת הַמוֹצִיא עִם דָּבָשׁ הַזֶּה. לְהוֹרוֹת שֶׁתִּקְוֹתֵנוּ לְזִכּוֹת לְבַחֲיִנַת הַנ"ל לֶאֱכֹל הַלֶּחֶם בְּבַחֲיִנַת מֶן לַהֲרַגִּישׁ בּוֹ כָּל מִתִּיקוֹת הַטַּעֲמִים שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁהֵם בַּחֲיִנַת דָּבָשׁ כַּנ"ל.**

ליקוטי הלכות נט"ו י' צד

עמוד זה נדבית החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לכל טוב ושנה טובה ומבורכת

שמחת ראש השנה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

וְאָמַר:

**שָׁכַל מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד, אֲכָלוּ מִעֲדָנִים וְכו'.**

חיי מוהר"ן קבו

בראש השנה עקר ההתגלות הוא היראה, וגם אז צריכין לשמח כמו שכתוב בראש השנה: אכלו משמנים ושתו ממתקים וכו' ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעצבם, כי זה עקר האזהרה שהזהיר אותם אז נחמיה בשראה שנפל עליהם יראה ופחד גדול בשקראו לפניהם את התורה מחמת שראו בעצמן שעברו מאד אז במעט על כל התורה, כי נכשלו אז בנשים נבריות, על כן אמר להם שאף על פי שעשו מה שעשו, ועכשו נפל עליהם יראה ונתעוררו לתשובה, יהיו נזהרין מאד מאד מעצבות בחינת ואל תעצבו, שלא יבאו על ידי היראה והפחד לעצבות חס ושלום, כי חדות ה' היא מעצבם, כי ה' יתברך מחזק אותנו בשמחה וחדוה בכל מקום שאנחנו שם, וכמו שאמר רבנו זכרוננו לברכה שאפלו אם האדם הוא כמו שהוא, תכף שמעורר לשוב לה' יתברך, תכף הוא עברה גדולה פשיש לו עצבות חס ושלום. ועל כן גם בראש השנה ויום הכפורים צריכין להתחזק להיות בשמחה.

ליקוטי הלכות בכור בהמה טהורה ד' כט

והנה בליל ראש השנה היה רוח סערה גדול וחזק מאד והיה לנו פחד גדול, ורוח סערה הנה נמשך כל הלילה וכל היום עד שעת מנחה ומחמת סערת הים נחלשתי מאד, ואף על פי כן ביום שני דראש השנה לא נמשכתי אחר הצער כלל, רק אדרבא השם יתברך עזרני שנמשך עלי שמחה גדולה, ורקדתי הרבה ביום שני דראש השנה בשמחה רבה:

ימי מוהרנ"ת ח"ב קעה

עמוד זה נתרם לזכות

ישראל אבא בן חנה שרה ומשפ' הי"ו

הקבוצה הקדושה

טועמיה

ענינא דיומא

אַחַדוֹת רַב וְאַהֲבָה רַבָּה

ענין הנסיעה שנוסעין כל אג"ש בכל שנה לאומין להשתטח על קברו הקדוש, ולהרבות שם בתחנונים בכל ערב ראש השנה, ואחר כך מתפללין כל הקבוצה הקדושה הזה ביחד בראש השנה, בבית הכנסת הגדול והקדוש שנקרא על שמו ז"ל, בכלליות גדול ובאחדות רב ואהבה רבה ועצומה מאד כל החברים זה לזה ממש, כולם בלב אחד באיש אחד ובהתקשרות גדול לכל הצדיקי אמות ובפרט לכח וזכות הגדול והנורא של רבנו ז"ל אשר כל רעותיו טבין של כלל אג"ש תקיעין תמן גם כל השנה בעבודה שעובד את השם יתברך כל אחד בביתו, בפרט בזמן קהלה לכל בעת שמתקבצין ומתאספין כולם לשפוף את לבם ברחמים ותחנונים לפני השם יתברך על ציונו הקדוש, ואחר כך מתפללין יחד בראש השנה בהתקשרות גדול בלב ונפש לכל הצדיקים גם להשוכני עפר כמבאר בדבריו ז"ל במאמר אבא שאול, בפרט אליו ז"ל.

והחוש מעיד שענין זה של הקבוצה שמתקבצין כלל אג"ש על ראש השנה לאומין, זהו עקר הכלליות וקשר האחדות של כל אג"ש בקשר אחד, ורק בזה אנו מקימין רצונו ז"ל להיות מחזיקים את עצמם כלל אג"ש בקשר אחד באהבה ואחדות פנ"ל, ורק על ידי זה עקר קיום הארת השארתו הקדושה לנצח, כאשר הבטיח ז"ל שענינו לא יפסק והאש שלו תוקד עד ימות המשיח.

פרפראות לחכמה סא

עמוד זה נדבת החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יוכה לברכה והצלחה בכל הענינים

נסיעה לצדיק

טועמיה

ענינא דיומא

סימן שפונתם רצויה

אלו האנשים הנוסעים ובאים להצדיק האמת
ראוי שיתוסף בהם אהבה זה לזה ויעזרו
ויוכירו זה את זה בעבודת השם יתברך.
וזה סימן שהיתה פונתם רצויה בעת שהיו אצל
הצדיק והתחילו להתחדש לטובה:

קיצור ליקו"מ י"ג

מה שנוסעים לצדיקים על ראש השנה, הכל כדי שיכללו ישראל
יחד באהבה ושלוש גדול באמת, בחינת אגן בחביבותא תליא
וכו'. על כן צריך כל אחד לשום לב, להאמין שעקר נסיעתו וטלטולו
כדי שיתועד עם בני אדם, אולי יוכל לדבר עמהם דברי אמת, או
שיקבלו הם ממנו או שיקבל הוא מהם או שיקבלו ויאירו זה
בזה בבחינת ומקבלין דין מן דין, כי בכל אחד מישראל יש נקדה
טובה, וצריכין לקבל הארה ממנו להאיר בנפשו לבל יישן את
ימיו שנת עולם חס ושלוש וכו', וזה עקר שרש כל הנסיעות
שבועולם. וכמו שכתוב בפרשת קריאת שמע ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ודרשו רז"ל בם ולא בדברים בטלים וכו',
ועקר דברי תורה הוא להשתדל להכניס בעצמו ובאחרים קיום
התורה שנוקה מעתה לשמור ולעשות ולקיים וכו' כי זה העקר בפדוע
ורק בשביל זה הם הנסיעות כנ"ל.

ליקוטי הלכות פקדון ה' לט

עמוד זה נתרם לזכות הרה"ח
ר' נתן יעקב בן יענטא פראדל ומשפ' הי"ו

ערב ראש השנה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

תַּפְלַת הַמִּנְחָה הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה

הִיָּה רַבִּי נַחֲמָן ב"ר יִצְחָק לִיב ז"ל אוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ: "דּוֹמָה אֲנִי לְשׁוֹפָר הַמִּנְחָה כָּל הַשָּׁנָה בְּאֶרֶן הַקֹּדֶשׁ, וְכַשְׁמֹגִיעַ רֹאשׁ הַשָּׁנָה תּוֹקֵעַ הוּא". כִּי הִיָּה כָּל הַשָּׁנָה מִתְפַּלֵּל בְּהַשְׁקָט וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הִיָּה מִתְלַהֵב וּמוֹצִיא בְּתַפְלָתוֹ הַנִּפְלְאָה אֶת כָּל כַּחוֹ הָאָצוּר. וְהִיָּה אוֹמֵר ר' לוי יִצְחָק ז"ל, שְׂאֵכָן מִי שֶׁמִּנְחָה כָּל הַשָּׁנָה בְּאֶרֶן קֹדֶשׁ אֲזִי כְּשֶׁבֶא רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא מִפְּלִיא בְּתַקִּיעוֹתָיו. **עוֹד בִּימֵי מוֹהֲרָנ"ת, הִיָּה הוּא שֶׁהַתְּפִלָּה תַּפְלַת הַמִּנְחָה שֶׁל עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת כְּזוֹ, שֶׁכְּשֶׁשָּׂאֵל פְּעַם רַבִּי נַחֲמָן טוֹלֵט שִׁינְעָר אֶת מוֹהֲרָנ"ת, מָה הוּא הַנִּקְרָא תַּפְלָה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, שֶׁדָּבַר מִמֶּנָּה רַבְּנוּ ז"ל, עָנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרָנ"ת, הֵבֵט נָא עַל רַבִּי נַחֲמָן בְּעֵת הַתְּחִלָּתוֹ אֶת תַּפְלַת הַמִּנְחָה שֶׁל עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאֶמְרוֹ "וַיִּדְבֹּר" וַתִּבְחִין שֶׁמִּמֶּשׁ פּוֹרֵחַ הוּא בְּאוֹר וַתִּבִּין. וְאֵכָן עָקֵב אַחֲרָיו ר' נַחֲמָן וְסִפֵּר שֶׁרָאָה שְׂאֵכָן אֵינוֹ עוֹמֵד כְּמַעֲט עַל הָאָרֶץ לְרֹב הַתְּעוֹרְרוֹתָיו וְהַתְּלַהּבוֹתָיו.**

שיח שרפי קודש ג' תכ

סִפֵּר רַבִּי מֹשֶׁה יְרוֹסְלָבְסְקִי ז"ל שֶׁבְּתַחֲלַת הַתְּקַרְבוֹתוֹ כְּשֶׁבֶא פְּעַם רֹאשׁוֹנָה לְאוֹמָאן לִימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה יָשָׁב בְּעֵת תַּפְלָתוֹ לִיד רַבִּי נַחֲמָן אֶלְשִׁיף ז"ל, וְשָׁמַע אוֹתוֹ לֹמַר אֶת **סֵדֵר הַקְּרִבָּנוֹת לִפְנֵי תַּפְלַת הַמִּנְחָה שֶׁל עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה**, וּבְעֵת שֶׁהִגִּיעַ לַתִּיבוֹת: בְּבוֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמוּתוּ, חֲזַר עָלֶיהָ כָּמָה וְכָמָה פְּעָמִים בְּהִטָּעָמָה נִפְלְאָה וּבְהַתְּלַהּבוֹת עֲצוּמָה, עַד שֶׁנִּחְקַק דְּבַר זֶה מֵאֵד בְּלִבּוֹ שֶׁל רַבִּי מֹשֶׁה, וְגַם עֲנִין זֶה הִיָּה חֵלֶק מִהַתְּעוֹרְרוֹתָיו וְהַתְּקַרְבוֹתוֹ לְדֶרֶךְ רַבְּנוּ.

שיח שרפי קודש ד' תקנ

אֶחָד מֵאַנְ"שׁ שְׁסָבֵל יְסוּרִים קָשִׁים מִחֲמַת עֲנִיּוֹתוֹ וְחֶסְרוֹן פְּרִנְסָתוֹ, וְעוֹד יְסוּרִים קָשִׁים וְיָמִרִים, סִפֵּר לַחֲבֵרוֹ מֵגִדֵּל הַהַתְּלַהּבוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁהִיָּה בֵּין אַנְ"שׁ הַמִּתְקַבְּצִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמָאן, וְאָמַר: מָה אוֹמֵר לָךְ יְדִידִי, כְּשֶׁצָּעַק הַחֲזָן בְּקוֹלוֹ **בְּתַפְלַת הַמִּנְחָה שֶׁל עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה**, וְקָרָא וְאָמַר בְּנִסְחַ הַיְּדוּעַ: **"צִדִּיק ה' בְּכָל דַּרְכָּיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׁיו"**, נִתְעוֹרְרָתִי כָּל כֶּךָ עַד שֶׁתּוֹרְצוּ לִי מִמִּילָא כָּל קִשְׁיוֹתֵי שְׁהִיו לִי כְּבִיכּוֹל עָלָיו יִתְבָּרַךְ.

שיח שרפי קודש ד' שנא

ר"ה שחל בשבת

טועמיה

ענינא דיומא

טוב לישראל שחל בשבת

שבת הוא בחינת מקומו של עולם. וזה בחינת אל יצא איש ממקומו הנאמר בשבת. ועל כן כל דינין אתכפין ולא מתעדין אז כלל. ואז נהוין כל אחד לכף זכות לפי מקומו. וזה בחינת יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת, ומובא בספרים קדושים שמרמז שטוב לישראל בראש השנה חל בשבת עין שם בטעם לדבר.

(בספר שיח שרפי קודש מצדיקי פולין ס' ער"ה: בשם הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע, על מאמר חז"ל יום טוב של ר"ה שחל להיות בשבת, אמר. שאם ר"ה חל בשבת הוא יום טוב. כי ר"ה הוא בחי' נפש. ויו"ט הוא בחי' רוח. ושבת הוא בחי' נשמה ואם ר"ה חל להיות בשבת אז באין הכל ביחד נר"ן. ובספר קול מבשר ח"ב לר"ה: יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת, במקדש היו תוקעין אבל לא במדינה. שישיראל אנוסין הם שאינן יכולין לתקוע, אזי - הקב"ה תוקע עבורם. וזהו הענין שכתוב, יום טוב של ראש השנה, שאם חל ראש השנה בשבת, ליהודים זה יום טוב, מפני שהשי"ת נעשה להם בעל תוקע. ואם הקב"ה הוא הבעל תוקע - אז כל הכוונות והיחודים נעשים כראוי, ועיין גם בשם משמואל לר"ה עטר"ת)

וכפי הנ"ל מובן ממילא כי זה שקבע לנו השי"ת ראש השנה בראש חדש הוא גם כן חסד גדול. ומפל שכן בשחל גם בשבת שאז כל דינין אתכפין וכו' והכל נהוין לכף זכות כנ"ל בודאי טוב מאד, ועל כן מסימין קבלת שבת בפסוק לביתך נאזה קודש ה' לארץ ימים, שמרמז על זה שהשי"ת מקומו של עולם ועושה ראש השנה שהוא יומא אריכתא מפני שנקבע בראש חדש, וזה מחמת גדל חסדו יתברך שהוא מקיים בנו הוי דן את כל אדם לכף זכות.

יקרא דשבתא תורה א' תנינא

עמוד זה נדבת החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

תפילות ראש השנה

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

נגונים מתוקים ונוראים

עקר עבודתנו תמיד בפרט בראש השנה ויום כפור וכל חדש תשרי ירח האיתנים הוא להמתיק הדינים כידוע. ועקר המתקת הדינים נעשה על ידי בחינת וראיתיה לזכר ברית עולם וכו', וזה נעשה על ידי כל בחינות המבארים במאמר הנ"ל שהם **על ידי שמנגן אותיות התפלה וקול הנגון בזכות ובבהירות וכו'.**

וזה בחינת רבוי הנגונים הנפלאים של ימי ראש השנה ויום הכפורים **שכל ישראל עוסקין בהם בתפלות, שמנגנין התפלות הקדושים והפיוטים בנגונים מתוקים ונוראים** וכל זה כדי לזכות לבחינת וראיתיה לזכר וכו', כמו שמבאר בתחלת התורה הנ"ל מי שמנגן אותיות התפלה וכו'. ועל כן באמת צריכין לחזור ולהידר מאד אחר חזן וש"ץ שיהיה איש כשר וישר וקולו נעים, כמו שכתוב בשלחן ערוך, כי כל המתקת הדינים על ידו כנ"ל.

וזה בחינת רבוי הצעקות והקולות הנוראות שצועקין כל ישראל בימים האלו, הכל כדי לעורר קול הנגינה הנ"ל וכו', כי מחמת **שרב בני אדם אינם זוכים שיהיה קול נגינתם בזכות ובבהירות** מרבוי פגמיו וכאשר יודע כל אחד בנפשו, **על כן צריכין לצעק הרבה מן הלב בקולות רבים אדירים, עד שיעורר רחמי ה' יתברך שיסתכל על פנימיות דפנימיות הקולות שנעלים בהם טוב הרבה**, בחינת קול זה ובהיר, ועל ידי זה ירחם עליו וימתיק מפניו הדינים וכו"ל.

וזה בחינת 'ממעמקים קראתיך ה' שאומרים בראש השנה ועשרת ימי תשובה, שאומרים לפניו יתברך: **אף על פי שאין קולנו עולה יפה, אף על פי כן בעמקי עמקות, הקול היוצא מעמק הלב, בודאי הקול צח וזך, כי בפנימיות דפנימיות כל אחד מישראל זך וצח בעיניו יתברך מאד, אפלו הפגום והמלכלך במעשיו מאד. כי בכל אחד מישראל יש נקודות טובות יקרות וזכות מאד כידוע.**

ליקוטי הלכות חזקת קרקעות ה' יז

אנא קחו חלק קבוע בהוצאות המרובות
כדי שנוכל להמשיך להו"ל גליון מידי שבת בשבתו

ליל ראש השנה

טועמיה

ענינא דיומא

כבר בלילה הראשון!!

אמר רבנו ז"ל מיינע לייט פאטער איך שוין די ערשטע נאכט. (את אנשי אני פוטר ומעביר כבר בלילה הראשון).
שיש"ק החדש ח"א קצ"ז

שיח שרפי קודשנהג רבנו לבלי לדבר כלל בליל ראש השנה שום דבור. והיתה שורה על אנשי שלומנו יראה גדולה כל כך שבישבם בשלחן רבנו יראים היו אף להרים ראשיהם מרב אימת יום הדין, וכן היו הרבה מאנ"ש נוהרים לבלי לדבר כלל מליל א' של ראש השנה עד למחרתו אחר תפלת מוסף, (פמוכא בשיחות הר"ן כ"א).
שיש"ק ב' קצח - ד' רלא

רבנו היה מאריך מאד בתפלת ערבית שבליל ראשון בראש השנה, ואמר פעם אחת, שזה מחמת שהוא מזדרז להמשיך מיד כל התקונים הנמשכים בכל זה החדש.
כוכבי אור - שיחות וסיפורים י"ט

וכבר ידעו אנ"ש שאין להם להמתין על סיום תפלתו, וסימו את התפלה לבדם, והלכו לביתם לאכול סעודת תחג, לאחר אכילתם חזרו לבית הקנסת ומצאו עדין את רבנו עומד בתפלתו, כי האריך אז בארבע שעות בתפלתו.
שיח שרפי קודש ב' דש

רבנו אמר: וואס אנדערע צדיקים פועל'ן פון ראש השנה ביז הושענא רבא פועל איך די ערשטע נאכט פון ראש השנה. (מה שצדיקים אחרים פועלים בעבודתם מראש השנה עד הושענא רבא פועל אני בלילה הראשון של ראש השנה).
שיח שרפי קודש ב' עה

ספר רבי נתן בייטלמאכער ז"ל, שבהיותו ילד קטן, לקחו אביו לאומאן לקבוצ אנ"ש בראש השנה, וכששמע את ר' נחמן טולטשינער פותח בשאגת ארי לומר את הקאפיטל לדוד מזמור הנאמר בליל ראש השנה, נפל לארץ מרוב הפחד שנפל עליו.
שיש"ק ג' רחצ

עמוד זה נדבת החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יוכה לברכה והצלחה בכל הענינים

ר"ה שחל בשבת

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

תְּשׁוּבָה שֶׁל שַׁבָּת

בְּאַמֶּת שׁוֹפֵר כָּלֹל מִכֶּמֶה בְּחִינֹת כִּי הוּא מְעוֹרֵר וּמְשַׁבֵּר הַלֵּב
מְאֹד בְּבְחִינַת הִתְקַע שׁוֹפֵר בְּעִיר וָעָם לֹא יִחָרְדוּ וְכוּ', שְׁזָהוּ
בְּחִינַת מֶה שְּׁצָרִיד הַבֶּעַל תְּשׁוּבָה שִׁיְהִיָּה לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר
וְכוּ' כִּנ"ל, אֲבָל אַחֵר לֵב נִשְׁבֵּר צָרִיד לָבוֹא לְשִׁמְחָה,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּדִבְרֵי ז"ל, שְׁזָהוּ גַם כֵּן בְּחִינַת שׁוֹפֵר כִּנ"ל.

וּבְשַׁבָּת צְרִיכִין רַק שִׁמְחָה, וְאַסוּר לְעוֹרֵר שׁוֹם לֵב
נִשְׁבֵּר כָּלֹל, עַל כֵּן אָסוּר לְתַקּוּעַ בְּשַׁבָּת, וְזֶהוּ בְּחִינַת
שָׁמָּה יַעֲבִירֵנוּ ד' אֲמוֹת בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים שֶׁהוּא בְּמָקוֹם הַסְטֵרָא
אַחֲרָא שֶׁשֵּׁם אֲחִיזַת הָעַצְבוֹת, כִּי שֵׁם כָּל הַמְּלָאכּוֹת וְהַמְּשָׁא
וּמִתֵּן וְהַעֲסָקִים וְהַטְרָדוֹת שֶׁל פְּרָנְסָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת עַצְבוֹת
בְּחִינַת בְּעַצְבוֹן תִּאֲכָלְנָה.

אֲבָל בְּמִקְדָּשׁ וּבְמָקוֹם שֵׁשׁ בּוֹ בֵּית דִּין גָּדוֹל שֶׁהֵם בְּחִינַת
בְּקִיָּאִים בִּהְלָכָה הַנ"ל, הֵם יוֹדְעִים לְתַקּוּעַ גַּם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת, כִּי יוֹדְעִים לְהַזְהִיר הֵיטֵב שֶׁלֹּא
לְעוֹרֵר בְּשַׁבָּת עַל יְדֵי הַשׁוֹפֵר שׁוֹם לֵב נִשְׁבֵּר, וְשֶׁלֹּא
לְיֵצֵאת מִהַגְּבוּל שֶׁל קִדְשַׁת שַׁבָּת, רַק עַל יְדֵי תְּקִיעָתָם
זָכוּ לְתְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה שְׁזָה צְרִיכִים גַּם בְּשַׁבָּת, עַל
כֵּן הֵם הָיוּ תוֹקְעִים גַּם בְּשַׁבָּת:

ליקוטי הלכות שבת ז' מו

עמוד זה נדבתי החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

ר"ה שחל בשבת

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

הַתְּגָלוֹת הַיְרָאָה

אֲכִילַת שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה. כִּי עַל יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת זוֹכִין לְהַפְּנִים בְּחִינַת חֲכָמַת אָדָם תָּאִיר פָּנָיו. בְּחִינַת אֲנָפִין נְהִירִין שְׂזוּכִין דּוֹקָא עַל יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת. הַפֶּךְ אֲכִילַת חַל שְׁעַל יְדֵי זֶה אוֹבְדִין ח"ו הַפְּנִים כְּמוֹבָא בְּסִימָן נ"ז ע"ן שָׁם. נִמְצָא כְּשׂוֹזְכִין לְהַפְּנִים עַל יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת. נִמְצָא שֶׁהָאֲכִילָה שֶׁל שַׁבָּת הִיא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה. כִּי הַחֲזָרַת הַפְּנִים הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה כְּמוֹ שְׂמִבְּאָר שָׁם.

וְעַל כֵּן כְּשֶׁחַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשַׁבָּת אֵין תּוֹקְעִין בְּשׁוֹפָר, כִּי שׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה כְּמוֹ שְׂמִבְּאָר שָׁם. וְזֶה בְּחִינַת הַתְּאֻדְמוֹת פְּנֵי הַתּוֹקֵעַ בְּחִינַת הַחֲזָרַת הַפְּנִים עַל יְדֵי הַשׁוֹפָר. וְעַל יְדֵי זֶה נוֹפֵל יְרָאָה כְּמוֹ שְׂמִבְּאָר שָׁם. וּבְשַׁבָּת אֵין צָרִיכִים לָזֶה. כִּי שַׁבָּת בְּעֶצְמוֹ הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה עַל יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת כַּנ"ל. נִמְצָא שְׁעַל יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת זוֹכִין לְיְרָאָה. כִּי הַתְּגָלוֹת הַיְרָאָה עַל יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה כְּמוֹ שְׂמִבְּאָר שָׁם.

ליקומי הלכות שבת א'

עמוד זה נדבתי החפץ בעילום שמו הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

תפילות ראש השנה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

ב'שִׁמְךָ יִגִּילוֹן כָּל הַיּוֹם

בראש השנה צריכין להיות חכם שיחשב רק מחשבות טובות שייטיב השם יתברך עמנו וכו'. וצריכין להיות שמח בראש השנה. גם צריכים לבכות בראש השנה. בראש השנה ביום הראשון צריכין למעט בדבור מאד מאד. ואמר שאדם גדול צריך לדקדק בזה ביותר ועל כן הוא אינו אומר ביום הראשון אפלו הפיט רק מה שיסד רבי אליעזר הקליר אבל שאר הפיט אינו אומר מחמת שאדם גדול צריך לדקדק אז ביותר לבלי לדבר שום דבור שאינו מכרח:

שיחות הר"ן כא

עקר מעלת הבכיה הוא כשהיא מחמת שמחה וחדוה. ואפלו החרטה טוב מאד שתהיה מחמת שמחה, שמרב שמחתו בהשם יתברך, הוא מתחרט ומתגעגע מאד על שמרד נגדו בימים הראשונים, ומתעורר לו בכיה מחמת רב השמחה, וזה עקר מעלת הבכיה, שתהיה מחמת שמחה. וזה בכיה הוא ראשי תבות ב'שִׁמְךָ יִגִּילוֹן כָּל הַיּוֹם, שעקר הבכיה שתהיה מחמת שמחה בשמו יתברך.

ליקוטי מוהר"ן קעה

אבל אמר, שכשהאדם אומר תחנונות ובקשות וחושב בלבו ומצפה שיבכה, זאת המחשבה אינה טובה, והיא מבבלבלת גם כן את דעתו, כי מחמת זה אינו יכול לומר הבקשות בלב שלם בשלמות. כי צריכין בשעת אמירת תחנונות ובקשות להרחיק מעצמו כל מיני מחשבות חוץ שבעולם, רק לכון דעתו אל הדבורים, שהוא מדבר לפני השם יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, ואז מפילא בקל יתעורר לבו, עד שיבוא לבכיה גדולה באמת. אבל כשחושב ומצפה על זה שיבכה, אזי זה וזה אינו עולה בידו, כי האמירה בעצמה נתבלבלה על ידי זה כנ"ל. כי זה שחושב ומצפה שיבכה, הוא גם כן בחינת מחשבה זרה שמבלבלת הכונה, שאינו יכול לשמע היטב מה שהוא מדבר על ידי זה, כי העקר לדבר הדבור באמת לפני השם יתברך בלי שום מחשבות אחרות כלל כנ"ל.

ליקוטי הלכות חזקת קרקעות ה' יז

אנא קחו חלק קבוע בהוצאות המרובות
כדי שנוכל להמשיך להו"ל גליון מירי שבת בשבת

הכנה לראש השנה

טועמיה

לשון מוהרנ"ת ז"ל

פעם אחר שגמרו אנ"ש בראש השנה את אחת התפלות,
מרב ההתעוררות שהיה, אמר להם מוהרנ"ת:

אִיךְ גְּלִיִּיב אִז דְּעַר רַבִּי אִיז
דָּא מִיט אונז, און אִז דְּעַר
רַבִּי אִיז דָּא זַיִנען אַלע
שְׂבָעָה רוּעִים דָּא
אִיךְ גְּלִיִּיב גְּלִיִּיךְ ווי אִיךְ זעה

~ תרגום ~

אֲנִי מֵאֲמִין שְׂרַבְנוּ נִמְצָא כֹּאן עֲמָנוּ,
וְכִשְׂרַבְנוּ כֹּאן כָּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים כֹּאן,
אֲנִי מֵאֲמִין בָּזֶה כְּאֵלוֹ אֲנִי רוֹאֶה זֹאת.

כְּשֶׁאָמַר אֶת אֵלֹה הַתִּיבוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת, הִדְגִּישָׁם כָּל כֶּךָ, עַד
שֶׁסָּפְרוּ אֲנִי שֶׁהִרְגִּישׁוּ בּוֹ שְׂבָאָמַת הוּא רוֹאֶה מֶה שְׂאוֹמֵר.

שיח שרפי קודש ח"ו לט

עמוד זה נתרם לזכות
ישראל אבא בן חנה שרה ומשפ' הי"ו

נערך ע"י מערכת גליון 'טועמיה חיים זכר' להפצת אודו ודעתו של רביה"ק ככתבם וכלשונם